

5. Lotsväsendet

Redan vikingarna använde sig av långfärdslotsar när de skulle ut på obekanta farvatten långt från hemmahamnarna. Många vikingaskepp tog vägen förbi Gotland och anställer där en styrman för färden till Gårdsrike. Styrman begärde en mycket hög lega som han förklarade med. "Jag är dyr, men jag gör skäl för mig".

På 1100-talet kan man säga att Sverige var ett någorlunda enat rike. Det låg i respektive kungs intresse att utländska handelskepp kunde färdas och lotsas längs kusten utan att förlisa eller drabbas av rövare. Den organisation som skapades kallades ledungen. Dess uppgift var att organisera en krigsflotta som kunde kallas in vid krig samt tillse att det fanns kustbevakning utmed havet samt längs farlederna.

Redan i 1340-års stadslag för Visby fanns regler som gällde för lotsning. I lagen som utkom på tyska och gutamål fanns regelverk som gällde för lotsningen, enligt följande. "Låter någon lega sig som lots och seglar med skepparen och befraktaren att han ej vet vägen så give honom halva lön, men legar någon en som lots och kan överbevisa honom efter stadens rätt, innan han kommer till skepparens bröd, att han ej vet vägen. Så må man låta honom fara (skilja honom från sig) utan lön".

En lots kunde även få panta med sitt liv om lotsningen misslyckades. I "Allmänna stadslagen från 1357" står att läsa. "Nu legar man ledsagare som skall säga dem led. Säger han sig vilja låta dem utan någon skada segla över sjön dit resan är bestämd och sätter han sedan på grund och de får skada därav, då äga de all makt över hans liv, likväl först efter det sex män inför domstol vittnat, att han med skeppare och besättning ingått sådan förbindelse. Överfaller dem sjögång och våldsamt storm, då är han ansvarsfri från all skada".

Redan Gustav Vasa hade ledsagare eller lotsar anställda för lotsning av kronans fartyg eller vid sjötransport av konungens gods. Fartygen framfördes huvudsakligen i Stockholms och Östergötlands skärgårdar samt på Åland och utmed den finska kusten. Lotsyrket var då ännu av privat och frivillig art, lotsningarna utfördes i regel av befolkningen som bodde vid segelleden eller i anslutning till den skärgård där lotsningen utfördes.

Det förekom även långlotsning som bl.a. organiserades från styrmansföreningen i Kalmar, där man utförde långlotsningar till Stockholm, Visby, Lybeck m.fl. orter.

Hjälpmedel vid navigering

Det första hjälpmedlet vid navigering i okända farleder var **handlodet**, vilket var känt av våra förfäder redan under den tidiga vikingatiden.

Kompassen togs i bruk redan under 1400-talet, men detta viktiga navigeringsinstrument kom ganska sent att ingå i utrustningen på Nordens fartyg. Redan under senare delen av 1500-talet finns bevis på att översegling av Östersjön kunde ske utan kompassen som vägvisare. I början på 1600-talet introducerades kompassen i Sverige och i skeppshandlingar finns redovisat att det i Stockholm fanns en kompassmakare år 1617. Kompassen var ett mycket viktigt instrument för våra lotsar i trånga och grunda farleder.

År 1644 gav Johan Månsson ut ett **sjökort** över Östersjön, Finska viken, Bälten, Kattegatt och Skagerack. Jämfört med nutidens sjökort utgjorde de en skissartad framställning av farvattnen, men enligt den tidens begrepp var det en utmärkt handling. Femtio år senare gav kapten Peter Gedda ut en atlas med sjökort över farvattnen som omger vårt land. I början på 1800-talet utgavs **amiral Gustav af Klints sjöfartsbok** med general- och kustkartor av mycket hög kvalitet. Kartorna var mycket lika 1930-talets utgåvor.

Den allmänna sjöfarten

I 1667 års sjölag stadgades att man var skyldig att anlita lots och att lotsen hade rätt att uppbära lotspenning. Lotsväsendet tog nu även sikte på den allmänna sjöfarten och benämningen lots ersatte nu de tidigare benämningarna ledsagare och styrman. Genom ett antal "Kungliga förordningar" inrättades år 1687 ett Lotsdirektörsämbete i Sverige med en Lotsdirektör som chef. Landet blev indelat i 15 st lotsfördelningsdistrikt, varav Gotland var ett med en lotslöjtnant som chef och med kontor i Visby, hans titel ändrades i senare organisation till lotsinspektör.

Vädervarningar med kon, tratt och klot.

Sedan urminnes tider har fiskare och sjöfolk försökt att av molnens utseende, gårdar kring solen, morgon- och aftonrodnaden med mera, utläsa risken för en annalkande storm. År 1895 och sedan 1903 "sändes till K/M:t från sjöfartens målsmän petitioner om ett officiellt stormvarningssystem och när så en nordisk fiskekonferens och dess ordförande F Trybom år 1904 skrev i samma syfte, ålade K/M:t efter Vetenskapsakademins hörande, att meteorologiska centralanstalten skulle utsända stormvarningar till rikets västkust".

Det var således bara västkusten som till en början fick nytta av det här officiella systemet, och 1905 var det 28 stationer längs västkusten som fick vara med, men påtryckningar från en rad instanser, såsom Sjökaptenessocieteten, Ångfartygs-Befälhafvarssällskapet, Blekinge- och Södra och Östra Skånes fiskaresällskap, gjorde att 1911 års riksdag beviljade anslag till "Stormvarningssystemets utveckling". Men den utvecklingen hann inte fullföljas före år 1914, på grund av att Första världskriget utbrutit så inställdes stormvarningarna helt, men sattes åter i system år 1918. Systemet omfattade då hela landets kuststräckor.

Hur varnade man då för storm? Genom ett system med tre symboler, kon, klot och tratt som i olika lägen till varandra talade om vilka vindriktningar och vindstyrkor som befarades.

De här symbolerna hissades på ett antal lots- och fyrplatsers "signalmaster" eller anslogs på andra signalplatsers anslagstavla. De förra varnade då seglande sjöfart, medan de senare varnade för att gå ut.

Alla lotsstationer hade inte varningsanordningar, en förutsättning var ju att man kunde nå dem med telefon eller telegraf och tala om vad man skulle hissa eller anslå. Det var

inte alla lots- och fyrplatser som på den här tiden hade de här förbindelserna. Med siffror från 1918 meddelar man att 43 stationer endast hade anslagstavla, 29 st. hade endast signalmast och 28 stationer hade bådadera.

De här signalerna och deras symboler visades varje år i den officiella ”höftade och skurna” almanackan. Det är värt att notera att där står ”Från NW” så betyder det inte att vinden beräknas komma från nordväst, det menas att det förmodas bli vind ”från riktningarna mellan nord och väst”. För stormvarning i mörker användes två lanterner ” en vit och en röd som hissades på signalmasten, den ena under den andra med minst två meter emellan”.

Visst är det annat i dag när vi läser vädersatteliternas och radarantennernas iakttagelser på TV-skärmen, än när man hade att avläsa hur kon, tratt och klot satt i förhållande till varann.

Lotsorganisation på Gotland

Lotsinrättningen i statlig organisation tillkom på Gotland år 1727, då inrättades ett antal lotsplatser för behovet av lotshjälp ökade på grund av ökad export av kalk, sandsten samt andra produkter. Anledning till ökningen var att utförseltullen för obearbetad kalksten 1648 höjdes med 50 procent till 12 öre per läst medan den för bränd kalk bibehölls vid 8 öre per läst. Det var en av anledningarna till den omfattande expansion av kalkbränningen som vidtog i slutet på 1600-talet.

1 läst =

För Visbys del innebar detta inga större förändringar för sedan mitten av 1300-talet fanns regler för lotsningen inskrivet i stadslagen. De tidigare ledsagare och styrmän som omnämnes i de gamla urkunderna hade antagligen varit långlotsar som följt med till de olika hamnarna och platserna runt Östersjön och Finska viken.

Utmed den gotländska kusten inrättades på 1700-talet uppemot ett tjugotal lotsplatser. Under 1600-talets sista decennium expanderade kalkbränningen våldsamt, särskilt på norra Gotland. Många nya kalkugnar byggdes upp och handel samt sjöfart blomstrade på platser som tidigare legat öde. För lastageplatserna i Kappelshamnsviken fanns en lotsstation på Hallshuk och en i Kappelshamn. Lotsplatserna kom till på 1740-talet, Hallshuk lades ner år 1881 och Kappelshamn år 1892.

Mellan Hallshuk och Visby fanns ingen lotspassning. I 1799 års reglemente redovisas att utlotsning från staden vägledde fartyg till Hallshuk och Västergarn. På Fårö fanns en lotsplats vid Lutterhorn (Lauterhorn) på öns västligaste udde. Stationen kom antagligen till under mitten av 1700-talet och var från början självständig men i slutet av 1700-talet löd lotsplatsen under stationen ”Fårösunds norra gatt”. I 1863- års reglemente lotsade lotsarna på Lutterhorn till Hallshuk och Ahr.

Varje större lotsplats hade en lotsålderman som chef, senare ändrades namnet till lotsförman. Vidare fanns ett antal lotsar anställda på varje plats. På de mindre lotsplatserna fanns i regel en lots anställd med en eller två lärlingar. Inom lotsyrket

började man sin utbildning som lärling (lotsdräng), senare benämning blev lotsaspirant. När lärlingen klarat av sin examen och fått "styrsedel" kunde han få lotsa fartyg med mindre djupgående och så småningom efter ytterligare praktik erhålla "full styrsedel" och utnämnas till "extralots" och sedan till ordinarie.

För att bli kronolots som var av staten anställd lots så måste man genomgå kronolotsexamen för att få styrsedel. Enligt reglemente av den 9 juli 1862 skulle man för att bli behörig lots genomgå och besvara ett flertal frågeställningar som tillhör behöriga lotskompetenser för att få manövrera och framföra fartyg i leder och hamnar.

Efter några års väl vitsordad tjänstgöring utnämndes lotsen till mästerlots som är en hederstitel och inte en befattning.

Gotländska lotsbåtar

Man talar om tre olika storlekar av båtar som man tidigare använde till fiske utmed den gotländska kusten, nämligen enmänning, tvåmänning och tremänning. Namnen kommer av hur många personer som behövdes vid rodd. Båtarna var även utrustade med olika typer av segel.

Tvåmänningen var tidigare den vanligaste lotsbåten, den förde storsegel med topp och ett något mindre aktersegel med stagfock. Lotsarna övergick dock till att använda tremänningen som tjänstebåt eftersom den var mer lämpad som lotsbåt vid hårt väder. Tremänningen var god seglare och förde ganska stor rigg tre sprisegel med toppsegel på en eller två av de främsta masterna. Dessutom hade man stagfock och ibland även klyvare. Tremänningen var en mycket god seglare.

När motorn gjorde sitt intåg i båtbeståndet förändrades allt, man satte in motorer i två- och tremänningar men behöll i regel ändå riggen. Efter hand kom mera djupgående båtar in i verksamheten köpta från Blekinge och Småland men denna typ av båtar började även tillverkas på Gotland som alltid haft duktiga båtbyggare.

Den första lotsbåten utrustad med motor lät lotsförmännen Dahlbeck och Harding bygga åt sig själva i Herrvik år 1910. Det var en halvdäckad båt med 5 hk Avance motor . De båda lotsarna räddade många liv med sin båt.

För att påkalla lotsning så signalerade man med olika flaggor både från last- och handelsfartyg som lotsbåt. En i vertikala fält vit och röd flagga som förs av lotsbåt i tjänst kallas signalflagga H med betydelsen "Jag har lots ombord". Signalflaggan G, en i sex vertikala, gula och blå fält delad flagga med betydelsen "Jag behöver lots". Flaggan benämnes lotsflagga och förs på handels och lastfartyg.

Lotsstationen på Hallshuk och Kappelshamn.

För lastplatserna i Kappelshamnsviken fanns två lotspassningar. En lotsstation fanns på Hallshuk och en i Kappelshamn. Lotsplatserna kom till på 1740 talet, Hallshuk lades ner år 1881 och Kappelshamn år 1892. Lotsstationen vid Hallshuk var öppen i ca 140 år och

den i Kappelshamn i 150 år. Lotsningen skedde i övervägande del till kalkugnarna vid Kappelshamn, Hunstäde, Bläse, Storungs och Nyhamn, vidare till lanthamnen i Kappelshamn där man skeppade ut kalksten, virke och tjära samt landade produkter till handel och samfärdsel.

I anslutning till Hallshuks fiskeläge fanns en lotsstation etablerad i drygt 140 år. Minst fyra generationer lotsar har varit bosatta på Hallshuk och utfört lotsning i anslutande farvatten, men mest betjänat lotsning av kalkstensskutor ut och in i Kappelshamnsviken. Enligt uppgift utförde man lotsning från Hallshuk långt efter det att lotsstationen stängts år 1881. Ännu in på 1940-talet finns uppgifter på att lastfartyg saktade in vid Hallshuk och begärde lots som utfördes av gamla skeppare, men även av fiskare som kände de kustnära farvattnen lika bra som i sin egen ficka.

Lotsjordar

År 1827 upprättades "Contracter mellan Kongl. Majt. och Kronan samt enskilde Hemmansägare om upplåtande av jord till Lots Lägenheter uti Gotlands län, hvilka blifvit stadsfästade".

Mot en årlig avgift av 33 ¼ riksdaler banco upplät Rasmus Berntsson, Jacob Fohlin och Peter Rasmusson vid Medebys hemman 8 tunnland och 18 kappland jord samt nödigt bränsle till "tvenne" spisar, att hämta efter ägarnas anvisningar samt betes-rätten som avser mulbete för två kor.

Detta är inte första kontraktet som har upprättats mellan Lotsbetjäningen och markägarna vid Medebys utan kontrakt har tidigare tecknats när markägarna av Medebys hemman har påtalat behovet av ny förhandling.

Här redovisas kontraktet som är stadsfäst den 5 juni 1827.

! tunnland år 1883 = 4937 m² och 1 kappland = 154 m²

Kontrakt mellan Hallshuks lotsstation och ägarna till Medebys hemman i Hall .

"Jemlike föreskriven i Kongl Förvaltningen af Sjö-ärenden och Kongl. Kammar Collegie till Konungens Befallningshafwande aflätne skriwelse den 21 juli 1820 angående Lotsbetjäningen på Gottland förseende med Boställen och i kraft af 41§ i Kongl Förordningen om Lots och Båk Inrättningen i Riket af den 20 juni 1820, har undertecknad Lots- Fördelnings Chef, å Herr Lots District Chefens vägnar, enligt Förordnande den 27:de juni 1821 med egarna till Medebys hemman i Hall Socken, Rasmus Berntsson, Jacob Fohlin och Petter Rasmusson inför Konungens Befallningshafwande och Gotlands Län, träffat följande överenskommelse om Boplatser för Lotsbetjäningen vid Hallshuks Lots stationerade.

1.

Öfverlåta ofannämnde Hemmans åboer af sitt egande Medebys hemman i Hall Socken och Gotlands Norra Fögderi, till ständigt bruk och nyttjande af Lotsbetjeningen vid Hallshuk Lots Station Åtta Tunn- Aderton kappeland jord, samt nödigt bränsle till tvenne Spiselar, att hämtas efter egarnas anvisning: Warande jorden upptagen i den af Herr Förste Lantmätaren och Riddaren Lallér, även Lots Lägenheterna i Gotlands län, år 1821 upprättade Charta under O n.ris.19,20,21,22,23,24,25,26 och 27.

2.

Komma Rasmus Berntsson, Jacob Fohlin och Petter Rasmusson eller deras rätts iinehafware att af Kongl Majt och Kronan i ersättning för hwad de öfwerlåtit, erhållia Trettio Tre ¼ dels Riksdaler Banco, hwaraf Rasmus tillkommer 18 rd och Fohlin Tio Rd, jämt alla gårdsmännen gemensamt för Bränslet Fem Rd 16 Banco

Och warder denna öfwerenskommelse hwilken underställes Höglofe Kongl Kammar Collegas Pröfning och stadsfästelse, med mitt och öfverlåtarnas namn bekräftad”.

Hallshuk den 5 juni 1827
På Lotsverkets Wägnar
Efter förordnande
J V Vinberg

Med förestående överenskommelse känner vi oss alla nöjda.
Jacob Fohlin, Rasmus Berntsson, Petter Rasmusson
Medebys.

Att förestående öfverenskommelse blivit
Inför mig afslutad och underskriven, det
vare härigenom bestyrkt.
Hallshuk ut supra

Namnteckning
oläslig

Kungörelse införd i Wisby Weckoblad fredagen den 5 juli 1833, angående fördelning av jord till lotsarna.

Det var inte lätt för statens tjänstemän att få ut meddelande till berörda lotsar och markägare om sammanträde vid Hallshuk ett visst datum och klockslag. För att få fram besked till berörda var det vanligt att ödmjukt be prästen läsa upp den allmänna kungörelsen några söndagar i pastoratets kyrkor. Kungörelsen infördes även i de tidningar och veckoblad som fanns att tillgå, men i regel hade tidningar eller veckoblad begränsad läsekrets på landsbygden.

Avskrift av kungörelsen.

”Lotsfördelnings-Chefen, herr Fendrichen N. Rinbergs till mig aflätne Memorial så lydande:

Att forträffa lotsarna tillträde till de inom Gotlands Lotsfördelning vid hamnarna dem tillerkände lägenheterna, får hos Konungens Befallninghavande jag därigenom ödmjukeligen anhålla det en allmän Kungörelse måtte utfärdas och några söndag i länets kyrkor uppläsas,
Innehållande underrättelser för dem af jordägarne som lämnat sådana lägenheter, att de på nedan nämnde dagar vid utsatt tid vid min ankomst till Lotsplatserne vara mig till mötes och vid samma tillfälle undfå bevis från den vid överlämnandet fler, eller till

äventyrs för att derefter undfå den ersättning som överlåtandet, jemlikt de ingångna
Contrakter är offentliga; neml:

Nästa måndag den 8 dennes kl 11 fm på Halls fiskeläge hos mästerlotsen Hallberg.
Em. kl 14. Kappelshamn Löjtnant Romdal”.

N Rinberg
LotsfördeIn.chef

**Anställda lotsar vid lotsplatserna Cappelshamn och Halls-Huk
under åren 1820 tom 1860.**

År 1820

Cappelshamns lotsplats.

Lots-Ålderman	Johan Lickander.
Mästerlots	Christer Lerberg.
Lärling	Johan Stenbom.

Halls-Huks lotsplats.

Second-Lots	Erik Hans Hallberg
Second-lots	Gustav Wilk
Lärling	Hans Hallberg

År 1834

Cappelshamns lotsplats.

Lotsålderman	Petter Romdahl
Lotslärling	Christian Lerberg
Lots	Johan Stenberg

Halls-Huks lotsplats.

Mästerlots	Eric Hallberg
Lotsen	Gustav Wilk
Lotslärling	Joacim Hallberg
-”-	Jacob Nicklas Carlbom
-”-	Petter Wilk.

På 1840:talet

Lotsrulla nr 3

Cappelshamns lotsplats

Lotsålderman	PH Romdahl	
Secund-Lots	Johan Stenberg	
Mästerlots	Jacob Niklas Carlbom	-Avled den 1 juni 1848
Lotsålderman	Peter Sundberg	-Kommer från Fårösund Blir lotsålderman på Cappelshamn den 24/8 1848

Halls-Huk lotsplats

Mästerlots	Gustav Wilk
Mästerlots	Christian Lerberg
Lotsläring	Petter Wilk
Lotsläring	Joacim Hallberg

På 1850:talet

Lotsrulla nr 4

Cappelshamns lotsplats

Lotsålderman	Peter Sundberg
Second-Lots	Matthias Lerberg
Lärling	Christian Fredr. Lerberg

Halls-Huk lotsplats

Mästerlots	Peter Sundberg
Mästerlots	Peter Wilk
Second-Lots	Anders Petter Ahlström
Lärling	Joacim Hallberg

År 1869

Lotsrulla nr 5

Cappelshamns lotsplats

Lotsålderman	Petter Lerberg
Second-Lots	Mathias Lerberg
Lärling	Johan A Sundberg
Mästerlots	Christian Fredrik Lerberg

Halls-Huks lotsplats

Mästerlots	Petter Wilk
Second-Lots	Peter Ahlström
Second-Lots	Petter A Wilk
Lärling	Joacim Hallberg

År 1869 den 1 augusti

Lotsrulla nr 6

Cappelshams lotsplats

Johan A Sundberg
Erhålligt avsked med pension den 20 mars 1872.
Vitsord: Utmärkt väl förhållet.

Christian Fredrik Lerberg
Mästerlots från den 1 april 1881 med 360 kr i lön och 60 kr i mästerlotsarvode.

Lotsen Johan Alfred Sundberg
Får avsked på egen begäran den 13 november 1873.

Meritlista för anställda lotsar vid Hallshuks lotsstation.

Eric Hallberg

Eric Hallberg är född den 10 december 1770.

Han erhöll antagningsbevis som lotslärling, daterat Carlsrona den 10 juni 1788 undertecknat av M B Stjerngranat.

Hallberg avlade lotseden i Wisby den 16 mars 1792.

Efter det nya staten började den 1 oktober 1820 fick han förordnande att vara lots vid Halls-Huk, daterat Stockholm den 28 februari 1820, undertecknat av N A Bruncrona, Lotsdirektör.

Hallberg fick förordnande att vara mästerlots vid Cappelshamn och Halls-Huks lotsplatser. Daterat Stockholm den 19 oktober 1837.

Undertecknat av N A Bruncrona, Lotsdirektör.

Han avlade lotseden vid Magistraten i Visby den 9 januari 1833.

Eric Hallberg var gift med Lena Caisa som var född den 4 januari 1776 och avled den 11 februari 1841.

Makarna hade ett barn, dottern Eva Lisa som var född den 3 december 1813 i Hall.

Eric Hallberg begär avsked från sin tjänst år 1835, bor på egen grund, har två tunnland lotsjord.

Erhöll avsked från den 7 juni 1836 och var berättigad till årligt underhåll.

Gustaf Wilk.

Född lotsson den 3 juni 1781.

Erhöll lotslärbrev daterat Carlsrona den 28 juli 1797 av J N Sjöbohm.

Duglig lots, han avlade lotseden som lärling, den 18 mars 1799 i Visby.

Efter det nya staten började den 1 oktober 1820 fick han förordnande att vara lots vid Halls-Huk, daterat Stockholm den 28 september 1820. Undertecknat N A Bruncrona, Lotsdirektör.

Gustav Wilk förordnandes att vara mästerlots vid Halls-Huk från den 21 oktober 1836, och han avlade lotseden för denna tjänst den 23 december 1836 i Visby.

Har eget hus och 2 tunnland jord.

Fick avsked den 20 juli 1843 med årligt underhåll.

Hans Hallberg

Född den 1 mars 1798.

Hans Hallberg erhöll lärningsbrev daterat Carlskrona den 23 juli 1814, han avlade lotseden i Visby den 12 mars 1817.

Hans Hallberg erhöll lotsläringssedel daterat Carlskrona den 15 oktober 1822.

Undertecknat CG Wahnberg.

Joacim Hallberg

Lotsson och född på Hall den 14 juli 1806.

Erhållit lotsdrängbrev som är daterat Carlkrona den 12 februari 1825.

Fått styrningssedel för 10 fot, daterat Carlkrona den 5 november 1828. Undertecknat C G Wahnberg.

Avlagt lotseden den 3 december 1828 inför magistraten i Wisby.

Gift med Anna Lisa som föddes den 31 december 1805 i Hall.

Har eget hus på Medebys grund, gift och har 7 barn.

Joachim Hallberg kunde inte skriva.

Varnad av Fördelnings-Chefen åtskilliga gånger för bristande påpasslighet.

Den 7 mars 1850 döms Hallberg till 4 dagars arrest för fylleri och otidlighet mot förman.

Erhöll avsked på egen begäran den 17 mars 1857.

Petter Wilk

Petter Wilk föddes den 28 maj 1811.

Anställdes som lotslärling den 9 juli 1836.

Erhöll styrningssedel den 9 november 1836.

Blev anställd som Second-Lots den 24 augusti 1840.

Petter Wilk fick förordnande att vara mästrelots på Halls-Huk den 1 oktober 1850.

Han var lotsson, kunde skriva och räkna.

Gift med Greta Maja Hallberg, född år 1804 i Hall.

Bodde i eget hus på lotsjord och hade 4 barn.

Den 3 juli 1850 fick han 4 dagars arrest på häktet för fylleri och otidlighet mot förman.

Ytterligare varnad för bristande påpasslighet.

Fick avsked med pension den 17 december 1872.

Christian Lerberg

Christian Lerberg föddes den 11 november år 1799.

Blev anställd som lotslärling i Cappelshamn den 16 oktober 1832.

Erhöll styrningssedel den 30 september 1835.

Blev anställd som Mästrelots vid Halls-Huk den 20 juli 1843.

Har eget hus på lotsjord. Var tidigt till sjöss i 15 år.

Var gift och hade barn.

Som lots varnad av fördelningschefen åtskilliga gånger för bristande pålitlighet.

Den 3 maj 1849 dömdes han till 3 dagars arrest av fördelningschefen för otidlighet mot förman.

Peter Ahlström

Född i Lärbro socken den 3 juli år 1821.

Anställd som Second-Lots på Halls-Huk den 1 oktober 1850.

Erhöll styrningssedel den 9 oktober år 1850.

Lön på stat 200 kr/år.

Peter Ahlström blev förordnad som Mäster-Lots på Halls-Huk från den 1 februari 1873.

Gift med Christina Josefina Broman är född i Fleringe den 17 augusti 1824.

Makarna hade 2 barn

Bor på Medebys ägor i eget hus.

Nykter och pålitlig lots med gott uppförande. För dagboken på lotsplatsen.

Tillsagd att lägga in om avsked från 1 april 1881, med pension och fyllnadspension på 200 kr.

Den 19 april 1881 erhöll han avsked med pension och fyllnadspension, med 300 kr/år.

Vitsord: Sig utmärkt väl förhållet.

Petter Johan Adolf Wilk

P.J.A. Wilk är född den 11 juli 1838.

Anställdes som lärling den .?

Erhöll styrningssedel samt anställdes som Second-Lots vid Hallshuk den 11 juni år 1858.

Petter J A Wilk blev förordnad som Mäster-Lots vid Halls-Huk den 22 september 1866. Lön i stat 120 kr/år.

Gift med Sofia Matilda Carlsson, född den 1 juli 1851 i Hall.

Makarna hade två barn.

Den 24 juni 1861 blir han varnad för bristande uppsikt på dagsvakt.

Den 24 juni 1866 blir han dömd för misshandel av en person och får betala 25 kr i böter samt ersätta skada och vittnen i målet. Målet avgjort i Gotlands Norra Häradsrätt.

Jacob Thomsson Österdahl

Anställd som lärling på Halls-Huks lotsstation den 3 december 1873.

Fick anställning som lots med lägre lön från den 4 augusti 1874.

Avgick med döden den 14 maj 1875 i lunginflammation.

Anders Petter Wilhelm Andersson

Är född den 8 oktober 1844 i Hangvar.

Blev anställd som lärling den 29 januari 1873.

Erhöll styrsedel för Halls-huk den 11 oktober 1873.

Bor i eget hus på Medebys Capell, kan skriva och räkna.
Gift med Johanna Eleonora Ekengren som föddes i Hangvar år 1837.
Makarna fick tre barn.

Dog i båten då han skulle gå ut till ett lotssökande fartyg den 5 augusti 1918.

Lotslöner år 1864.

Lotsåldermännen på Hallshuks och Cappelshamns lotsplatser erhöll i lön år 1864, 600 kr/år.

Kronolotsarna erhöll på samma platser 120- 200 kr/år.